

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/203/2016
Identifikačné číslo spisu:	7102899848
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7102899848.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A., bývajúceho v A., zastúpeného JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovaným 1/ Slovenskej správe ciest, Investičnej výstavbe a správe ciest, so sídlom v Košiciach, Kasárenské nám. 4, IČO: 00 33 28, 2/ Správe a údržbe ciest Prešovského samosprávneho kraja, so sídlom v Prešove, Jesenná 14, IČO: 37 936 859, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 19 C 269/2002, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2015 sp. zn. 2 Co 534/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. mája 2013 č. k. 19 C 269/2002-491 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca po úprave domáhal, aby súd uložil žalovanému 1/ zaplatiť 6 474,71 € a žalovanému 2/ zaplatiť 6 474,71 € s príslušenstvom bližšie konkretizovaným v podaní z 21. apríla 2010 spolu s náhradou trov konania vzhľadom na nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalovaných.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom bez nariadenia pojednávania rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. septembra 2015 sp. zn. 2 Co 534/2013 tak, že vyššie označený rozsudok potvrdil ako vecne správny; náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

3. Žalobca proti rozsudku odvolacieho súdu vo výroku vo veci samej podal dovolanie. Dovolanie odôvodnil tým, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). Vádu tejto povahy videl v tom, že súd potom, čo zistil nedostatok pasívnej legitímácie, žalobcu nepoučil o nedostatkoch žaloby a nevydal rozhodnutie podľa § 43 O.s.p. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a ods. 2 CSP), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O.s.p., § 35 CSP) sa v prvom rade zaoberal tým, či žalobca podal dovolanie v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

7. Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník mohol podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynula táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

8. Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nebolo možné odpustiť. Lehota bola však zachovaná, ak sa dovolanie podalo v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

9. Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal dovolačný súd predovšetkým z citovaného § 240 ods. 1, 2 O.s.p., rovnako vychádzal aj z § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 4. novembra 2015 [rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2015 sp. zn. 2 Co 534/2013 bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Milanovi Slobodníkovi 4. novembra 2015 a žalovaným 1/ a 2/ tiež 4. novembra 2015, (porovnaj doručienky pripnuté k č. l. 546 spisu)]. Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., pripadol koniec tejto lehoty na deň 4. decembra 2015, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom právoplatnosti. Keďže koniec lehoty pripadol na piatok (riadny pracovný deň), bol zároveň aj posledným dňom lehoty na podanie dovolania piatok 4. decembra 2015. Zo spisu (č. l. 606) je zrejmé, že dovolanie bolo podané na pošte dňa 7. decembra 2015, teda oneskorene.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z toho, že zmeškanie lehoty, v ktorej mohol účastník podať dovolanie, nebolo možné odpustiť, dovolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol (§ 447 písm. a/ CSP).

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení § 262 ods. 2 CSP).

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.